

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Jaj a legyőzötteknek!..

Pécs, 1897. május 7.

(* *) Kenyértörésre kerültek a kiegyezési tárgyalások Ausztriával éppen a legválságosabb időben, midőn a magyar kormány háta mögött egy veszedelmesen erős többség ül. Az ellenzék összevéve tehetetlenek és gyöngék; a közvélemény pedig teljesen neveltséges színben tűnik föl a hatalom uraival szemben. Így aztán senki se csudálkozzék, ha a közgazdasági kiegyezést Magyarország hátrányára kötik meg, dacára, hogy hazánk egyik legnagyobb tartott pénzügyi kapacitása, akit idejekorán eltávolítottak a közélet porondjáról, csak nem régebben jelentette ki, hogy „Én még ma is képesnek érzem magamat arra, hogy a státuskvó alapján megcsináljam Ausztriával a közgazdasági kiegyezést.”

Ez a nézete tette tehát azt a kiváló államférfiut, a kinek még egy pár év előtt a nép kocsijából is kifogta a lovakat, holt emberré közéletünkben. Bizony szomorú jelenség ez; szomorú annyival is inkább, mert Ausztriában ugy a parlament, mint a közvélemény egyetért abban, hogy a közgazdasági kiegyezés kérdésében Magyarországgal szemben a legnagyobb kaliberű pumpát kell alkalmazni. És ezt könnyen tehetik. Hisz nálunk a parlamenti többség olyan, mint egy jól apportírozó pudli kutya. Olyan kvótát apportírozott vele a gazdája, aminőt akar.

Mert ne gondolja ám senki, hogy reánk nézve nagy szerencse a kvóta-tárgyalások megszakítása. Korántsem. Ez csak pusztá szemfényvesztés. Egy kis port hintenek a nemzet szemébe. Lesz talán még más is. Holmi lemondás. De helyzetünkön ez nem segít; — a kvótát ugyanis emelni fogják. Mert ebben a reánk nézve oly szomorú helyzetben ő felsége látván, hogy az osztrák kormány mögött az egész közvélemény áll, a magyar kormány pedig diktatori hatalommal bír, — az utóbbira ráparancsol, hogy engedelmessédjék. Ő maga nem dönt. Ennél sokkal — alkotmányosabb.

Ha a magyar kormány engedelmessédjék, vagyis enged az osztráknak, igen természetes, emelnie kell a kvótát. Ha pedig emeli a kvótát, akkor Magyarországnak még a mostaninál is nagyobb hátrányára köti meg a közgazdasági kiegyezést.

Már most tegyük föl azt az esetet, hogy Magyarország csakugyan nem fegyverrel meghódított tartománya Ausztriának; tegyük föl, hogy Ausztriának nincs joga így alkotmányos uton annyi „hadi sarcot” kivetni Magyarországra, a mennyit ők cseh-német észszel éppen jónak látnak; tegyük föl, hogy itt csakugyan két egyenjogú szövetséges állam egyezkedik: az egyik állam, mely áldozatokat hoz a másikkal, ez kénytelen-kelletlen, de mégis fölemeli a kvóta számarányát.

Kérdjük már most, mivel fogja mind-ezekért az újabb áldozatokért kárpótolni a másik egyezkedő állam szövetségestársát, Magyarországot? Beleegyeznek talán az önálló magyar jegybank föllállításába? Vagy elnézi, ha külön vámterületet állítunk határainkon? Avagy tovább megy s javasolni fogja a hadsereg kettéválasztását, hogy vége legyen a folytonos panasz- és surlódásoknak? De ha ily messzemenő engedményekre nem is lenne Ausztria hajlandó, talán megteszi nemzetünknek azt a szíves-séget s nem lesz ezután is segítő szövetségese a magyar kormánynak abban a pokoli munkájában, hogy végképp kitéphesse közéletünköt az alkotmányosság gyökerét?

Talán ezentul meg fogják engedni bécsi szövetségeseink, hogy Magyarország megvédhesse saját tekintélyét az oláh, rác, tót és más efféle nációval szemben? Talán halából ezután nem fogják a magyar honvédséghez átliferálni a közös hadsereg hasznavehetetlen tisztjeit? Sőt esetleg tovább is mennek derék szövetségeseink. Megengedik talán, hogy a magyar érvényesítse nemzeti hatalmát és nemzeti nyelvét. Talán megteszik a magyar népnek végre valahára azt a nagy szíves-séget is, hogy idegen hatalmasságok előtt elárulhatják az osztrák urak által oly óvatosan véka alá rejtett ama nagy titkot, hogy az osztrák császár egyuttal magyar király is, amit oly óvatos diplomáciai ügyességgel

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Csalódás.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Nem is olyan régen történt. Egy hete s ha nem csalódom, tán éppen — pénteki napon.

Midőn aznap délutánján az erdőkkal koszoruzott és Mecseknek kavicsos útján bolyongtam, véletlenül egy régi jó barátomat vettem észre. Csörgedező kis patak partján egy kidőlt fának törzsökén ült, fejét kezére hajtva, mély gondolatokba volt elmerülve. — Észre sem vette jelenlétemet, nem csoda, mert háta mögé lassan, csöndben lopódtam s úgy kísértem figyelemmel. Bizonyosan ábrándozik szegény — gondoltam magamban s még várok egy keveset, míg ábrándképe szétfoszlik. Álmódzásából fölébredve hátra tekint s tán észrevesz, akkor majd megszólalom. Vártam, vártam, de hasztalan Türelmem már fogyni kezdett. Arcát két kezével egészen eltakarva, hősze, fájó sóhajlása ütötte meg fülemet s észrevettem, hogy szeméből könnyeket töröl.

Ez már több az ábrándozásnál; szegény barátom ielkét bizonyára nemcsak az

édes szerelem kinja, hanem tépő fájdalom is emésztí s hogy ne gyötrődjek tovább, meg érintve őt, így szólítottam meg:

— Szervusz Aladár barátom. Mit busongsz te itt egész egymagadba? . . Ejnye ejnye, fiatalember létedre nem röstelsz könyveket hullatni? Tán bántott valaki, ideáloedban csalatkoztál . . hűtlen lett hozzád? . . Hidd el nekem manapság már nem érdemes ezért busongni. Van kivüle még elég lány a földön, válogathatsz köztük! Ez legyen a jelszavad: gombház, ha leszakad lesz más.

Szegény barátom, hogy kezem vállát érintette, ijedten rezzent föl, merev pillantást vetett rám csodálkozva, hogy mikép kerültem háta mögé, hiszen jövelelemnek még csak neszt se hallotta. Helyet kínált jobbjára mellett s midőn leültem mellé, ilyfélekép szólott:

— Barátom, könnyen beszélsz te. Te még sohasem szerettél úgy, mint én, de tán nem is csalódtál. Igazad van, midőn azt monddod, hogy hűtlen lett hozzád ideáloed. Pedig, ha tudnád, hogy szeretem? . . Ej de hagyjuk; jobb, ha rá se gondolok. Inkább sétáljunk egyet az erdőben, hisz ma itt künn lenni valóságos mennyei élvezet. Jó, hogy találkoztunk, legalább másról beszélhetünk s pillanatokra a velem történeteket feledni fogom. Hol voltál ma délelőtt?

Észrevettem mindjárt, hogy lelkében nagy vihar dúl. Kérdezősködése, hogy hol voltam ma délelőtt, csak pro formából történik s gondoltam, jól fog esni sajtó szívének, ha buját-baját elmondhatja valakinek s midőn tudára adtam, hogy odahaza voltam egész délelőtt, kérdőre fogtam:

— Kedves Aladárom, jól tudod, hogy egymás iránt mi már régen rokonszenvennel viseltetünk, sőt mi több de ne vedd ám bókának, már régen szeretlek, mert jó fiu vagy, nemes a lelked, szivednek jósága páratlan. Beszöld el, mi történt veled? . . Ha akarsz, titoktartó leszek s ígérem, senkinek sem fogom elmondani, hogy mi gyötri lelkedet. — Mondd, mért vagy olyan szomorú?

— No jól van barátom . . . elmondom az egészet s azt se bánom, hogyha éltem ifjuságát mások előtt is földerited. Én miattam már az egész világ is megtudhatja. Bűnös nem vagyok s ha talán nem cselekedtem helyesen, az csak tapasztalatlanságomnak róható föl. Belátom már magam is, mily igaz e régi közmondás: Ritkán másnak, majdnem mindig csak magunk kárára tanulunk.

Hogy kiről van szó, tudhatod. Arról a szőke fürtű, szép halványarcu leánykáról, kivel véletlenül kötöttem ismeretséget. Azt mondják, hogy a véletlenbe Isten uja mu-

tudtak elpalástolni a Vaskapu megnyitása alkalmával.

Avagy végre, ha nagyon kedvünkre akarnának járni a derék szövetségesek, hát figyelmeztetnék arra a szórakozott magyar kormányt, hogy Magyarországnak 1848. óta sajtótörvénye is van, tehát holmi csiribiri rendőrkapitányocskáknak nincs joguk a Mihászna Andrásoktól átörökölt eszközzel sajtóügyekbe belekotnyeleskedni.

Azonban elég ennyi is, hogy lássa minden ép jogérzővel bíró ember, mennyire súlyedtünk a feledés, a hanyatlás, a reakció lejtőjén rövid három évtized alatt. A magyar nemzet ugyanis 1867. óta teljesen átváltozott. Valódi, a magyar geniuszt visszasugárzó, nyílt, férfias jellemvonása kiveszett. Fejbőlintóvá lőn és hétrét görnyed a hatalom képviselője előtt s hasravágódik, ha „méltóságos“ urral beszél, mert azt hiszi, hogy aki államszolgálatban van, az a kormány szolgája.

Annyira elvesztették e nemzet fia magyaros jellemvonásukat, a szokimondó nyíltságot, hogy azt lehetne hinni, miként a mult évben lefolyt ezredéves ünneppel együtt ez a nép minden erejét, életkedvét kimerítette s többé nemzet sem akar lenni, tetszik neki a szolgaság, a rablánc, melynek elfogadására önként nyújtja oda kezeit az osztrák szolgálatban álló porkoláboknak. Máskülönben igazán nem lehetne megmagyarázni, hogy nézheti a magyar nép oly bűnösen, fásult közönyösséggel, mint kotorász a kormány üres zsebének fenekén bécsi szövetségesek kedvéért.

Ha a bécsi köröknek csakugyan az a célja, ami most már kétségtelen, hogy Magyarország pénzügyeit végképp tönkretegyék, úgy azt egy kvóta-emeléssel kombinált közgazdasági kiegyezéssel elérhetik. A kvóta-emeléssel ugyanis igazi koldustarisznyát akasztanak a magyar polgárság nyakába. Koldusnéppel pedig hogy mily könnyű elbánni, azt megmondja a világtörténelem.

tatkozik. Ezt tartottam én is s midőn egyszer-kétszer találkoztunk s beszélgettünk egymással, már azt gondoltam: valóban nekem szánta őt az ég, pedig csak most látom igazán, de hogy nem az Isten, hanem a sátán játszott közbe, hogy őt megismerjem, hogy érte multamat feláldozzam, éjjel-nappal csak róla álmodoztam s annyit szenvedjek s gyötrődjem most, mint kevés lélek a földön.

Midőn megismertük egymást, még iskolába jártunk. Ő a polgárba, én a gimnáziumba. Szünidők alkalmával mindig találkoztunk. Istenben boldogult drága szüleim házában majdnem egész tőszomszédságában lakott egy jóra való család, vakációjának egyik részét rendszeren e család körében töltötte . . . rokonai voltak. S így gyakran, majdnem minden áldott nap láthattuk egymást s nem egyszer fönt kertünkben egy gyönyörű szőlőlugosnak árnyában órán át üldögtünk s beszélgettünk majd erről, majd arról.

Holdvilágos esteiken is számtalanszor együtt sétáltunk s úgy vettem észre, hogy nemcsak én, de ő is boldognak érzi magát. Meglehet, hogy öröme már akkor is csak tettetett színelés volt. Szívünkbe anélkül, hogy sejtettük volna, önkénytelenül lopódzott be a szerelem, azaz csak az enyémbe. Én szerettem őt, bizonyossága az, hogy nappal mindig vele foglalkoztam s éjjel szüntelen róla álmodoztam. Hogy ő vajjon szeretett-e? Isten a megmondhatója.

Ugy hiszem, hogy akkor abban az idő-

Irányadó bécsi körök, a Burgnak azok az urai, kiket apáink „kamarilla“ gyűjtő név alatt foglaltak már jókor reggel imáikba, ezek az irányadó körök igen jól tudhatják, hogy annak a népek zagyalékából összetákolt cigóriának, amit rendszeren csak Ausztriának neveznek, egyedüli komoly tartó oszlopa Magyarország. Ezt tudják és mégis kísértik az Istent és próbára teszik annak a már ugyis eléggé kifosztott magyar népnek birkatürelmét.

És ez a telhetetlenség, a vad Brennus „Jaj a legyőzötteknek!“ . . . elvének alkalmazása és Magyarország anyagi érdekeinek teljes kizsákmányolása okozza, hogy a magyar ember ma már sokkal jobban fél, sokkal jobban irtózik a vele állítólagos szövetségben álló osztráktól, mint bármely mumus gyanánt mutogatott külellenségtől.

Ha a dolgot jobban meggondoljuk, ezen nem is csudálkozhatunk. Hisz a magyar tudja, hogy mialatt ő Ausztriának tartó oszlopa, azalatt az „osztrák-magyar“ államférjak teljesen kimerítik Magyarország életerejét, életképességét, úgy, hogyha Ausztria eldől, maga alá temeti a tehetetlenné silányított Magyarországot.

Mi ujság?

— (A pécsi püspöki szék) már nem sokáig marad betöltetlen. Mint legmegbízhatóbb helyről értesülünk, a magyar kormánynak sikerült a római kuriával teljes megállapodásra jutni, melynek eredményeképp a jövő hét valamelyik napján a hivatalos lap hozni fogja Fraknói Vilmos címzetes püspöknek, tényleges nagyvárad kanonoknak kinevezését a pécsi püspökségre, a ki ebben a minőségében már a pünkösdi ünnepek alatt megtartja bevonulását a pécsi rezidenciába. A kinevezésnek ez a kiszivárgott hire örven-

tájban igen is szeretett. Ezen állításom megerősítésére hadd mondjam el öltünk e következő epizódját. Talán nem lesz érdektelen.

Szép nagy könyvtárunk volt. Egy alkalommal könyvet kért tőlem s visszahozva már helyére akartam tenni, de mintha csak valami azt sugta volna: fiu, nézd meg a könyvet, lapozz benne, hátha levelei közt találhatsz valamit. S ime sejtelmem nem csalt.

Kis levélborítékban egy képre bukkan- tam, melyre még egészen jól emlékszem ezen szavakat írta: Fogadja kedves . . . ezen kis képet emlékül önt szerető—től.

Fel se tűnt nekem akkor ennek értelme. Észre sem vettem, hogy ebben egy vallomás rejlik, ámde később, hogy egy kissé eszmélni kezdtem s még sok más tetteből is azt vonhattam le következtetésül, hogy szeret: szerelmem kicsiny fája mély gyökeret vert szívembe, hű gonddal ápolva azt, terebélyes fává növekedett, melynek árnyékában számtalanszor merengtem s daloltam az édes boldogító szerelemről.

Boldog voltam. Azt hittem már, a csillagokban van megírva, hogy ő az enyém lesz, bizonynyal nekem szánta az ég. Ha réteken s erdőkben bolyongtam, mindenütt csak az ő nevét hallottam, szende arca mosolygott rám a tiszta égboltjáról, a virágok szép kehelyéből; a földön szertesét az ő nevét hangoztatták a madarak s magam is mindig ezt suttogtam ébren s félálomban, egyszóval az ő lényé töltötte be egész valóm.

dezéssel töltötte el az egyházmegye papjait s azt hisszük, a nagy közönséget is megörvendeztetni, mert Fraknóban egy fenkölt gondolkozású, tisztán hivatásának élő, igazi főpapot fogunk kapni, a ki nagyon is reászolgált magas állására.

— (Jóváhagyott alapszabályok.)

A siklósi ipartestületi beteg-egélyző pénztár alapszabályait a kerekedelmi miniszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— (Te Deum Ócsárdon.)

Szombaton ünnepélyes hálaadó istentiszteletre gyűltek össze Ócsárd község lakosai ujon épült csinos templomukban abból az alkalomból, hogy ugyanezen a napon szenteltetett fel püspökké a budavári Mátyás templomban Majláth Gusztáv gróf, tagja annak a Majláth családnak, a mely kegyes adományai-val első sorban tette lehetővé az ócsárdi új templom építését. Az ünnepélyes Te Deum után a templomépitési bizottság tagjai egy özv. Majláth Györgynéhez intézett üdvözlő feliratot küldtek el, melyben a nemeslelkű családanyát és püspök fiát az örvendetes esemény alkalmából üdvözölték. A feliratban, a mely Szauder Antal, görcsönyi piébános avatott tollát dicséri, utalnak arra a gondviselészerű körülményre, hogy az ifjú püspök annak az erdélyi egyházmegyének a gondozására indul, a mely egyházmegye hetven évvel ezelőt adta Pécsnek az örökké felejtethetlen Szepesy Ignác püspököt, az ujonan felszentelt püspök mintaképpét s ama reményüknek adnak kifejezést, hogy Erdély ismét vissza fogja adni őt Pécsnek, hogy ennek második Szepesyjévé legyen. Ennek az az óhajtnak a teljesülésére kedvező előjelnek tartják azt a körülményt, hogy az új püspök legelső püspöki ténykedését, a papszentelést Pécsen, szülővármegyéje székvárosában végzend. Részünkről mitsem óhajtunk szivesebben, minthogy az ócsárdiak ez esetben jó prófétáknak bizonyuljanak.

— (Bakóca ünnepe.) Vasárnap este a gyorsvonattal érkezett Bakócára — Pécsen utaztában — e községnek szülöttje és büszkesége: gróf Majláth Gusztáv püspök. A lakosság ünnepélyesen fogadta, azonban az eső kissé belevágott a tervbe, a mennyiben a zápor miatt elmaradt az üdvözlő beszéd, melyet az előjáróság nevében Guttay kör-

Régi dolog, hogy a féltékenység a szerelemnek édes testvére, szívemben is nem sokára e kétségbeejtő érzélem dobbant meg, féltékeny lettem mindenre, mindenkire, mint-hogy végtelenül szerettem, legnagyobb boldogságom közepett sokat kellett tépelődnöm, sokat zokognom, de minden kin, minden könycsepp édes volt, jól esett ifju lelkemnek, mert hiszen érte szenvedtem, miatta zokogtam.

Igazán nem tudom, mit gondoljak magam felől: volt e akkor józan eszem, vagy nem. Hogy lehet egy századvégi ifju ebben a prózai, reális világban oly ábrándos, oly ideális lelkületű, mint én voltam akkor. El-mellőzve mindent, csak Ámornak, a szerelem istennőjének áldoztam, nem törődve semmivel, csak érte éltem s ha kellett volna, érte még éltetemet is feláldozom.

Igy végtelen módon és önzetlenül szerettem s hogy ő is szeretett e, valójában nem tudom. De hátha mégis, azonban mily soká voltam szerelmének tárgya, arról még csak homályos fogalmam sincs.

S mi lett lángoló szerelmem jutalma? . . . Keserű csalódás! . . .

Átkoznám most, ha sohasem szerettem volna, de nem teszem. Szerelmem bizonyossága, hogy még most is csak arra kérem Istenem: lelje föl mennyországát már e földön, kísérje sirjáig mosolygó szerencse azzal, kiért engem elhagyott, legyen boldog, míg én boldogtalan leszek, mert végtelenül szerettem,

jegyző akart mondani. Mindamellert igen szépen sikerült a fogadtatás. A községnek java része egybegyűlt s banderisták kísérték a püspököt, ki harangzugas és mozsáriövések közt vonult a templomba, hol — saját kivánságához képest — a májusi ájtatosságot tartotta. Először szentbeszédet mondott a főpap, s prédikáció végeztével püspöki áldását adta a jelenvoltakra. Utána litániát tartott a gróf-püspök, amely alatt a gyermekek Győmőrey Zsigmond káplán orgonakiséréte mellett énekeltek. Ennek befejeztével ismét a hívekhez szólott a főpap, felhíván őket, hogy másnap (hétfőn) az általa mondandó szentmisén lehetőleg számosan jelenjenek meg és imádkozzanak a fölszentelendő pécsi papnövendékekért, hogy lelkes és kötelességtudó papok váljanak belőlük. — Rövid imádság után erre édes anyjával, özv. Majláth Györgynével együtt a nép élénk óvációtól és megható szeretetnyilvánításaitól kísérve a kastélyba hajtatott a püspök.

— **(Gazdasági tudósító.)** Honig Albert, józsefmajori lakost, Tolnamegye völgyeségi járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg a földmivvelésügyi miniszter.

— **(Esküvő.)** Szilasi Zsigmond dr., pécsi ügyvéd, f. hó 20-án délelőtt 11 órakor tartja esküvőjét Bécsben Kun Marianneval.

— **(Kardpárbaj.)** Olay Lajos szigetvári országgyűlési képviselő hírlapi polemia következtében provokáltatta Hegyessy János szigetvári főszolgabíró. Olay segédei Kubik Béla és Kende Béla képviselők, Hegyessy pedig dr. Kenedi Géza és dr. Nagy Dezső voltak. A segédek kardpárbajban állapodtak meg, amely szombaton ment végbe Budapesten. Hegyessy alkarján szenvedett jelentéktelen sérülést.

— **(Ajánlat a sétatéri kioszkra.)** A pécsi tejszövetkezet — mint értesülünk — ajánlatot nyújtott be a sétatéri kioszk bérletére vonatkozólag. A szövetkezet tejárulási célokra ohajtja erre az évre bérbevenni a kioszkot s mivel az ugyis üresen áll s a kiírt pályázat feltételei szerint bérlő nem is

mert bünhődtem, mivel egy földi lényt, ki azt meg sem érdemelte . . . Istenről megfeledkezve . . . imádni tudtam! . . .

*

Itt félbeszakította elbeszélését. Leült a bársonyos győpre. Észrevettem, hogy kimerült. A mult szép meg kínos emlékeinek ujjalag történt átszenvedése elbágyasztotta lelkét, de testét is erőtlenné tette s a pihenés, a nyugalom most az átszenvedett kínok után údítóleg hatott idegeire, új erőt gyűjtött, hogy folytathassa, hol elbeszélésének fonálát az előbb megszakította . . . Egy ideig szólanul ültünk egymás mellett. Bárnatot sugárzó szemével szomoruan nézte a lombosodni kezdő fák zöld lombkoronáit, majd az égboltjára vetette azokat, hol lassan lassan már gyülemleni kezdtek a terhes felhők. De az égbolt ive mégsem volt oly feleleges, mint ifju életének kicsiny boltozata. Szerelmének hajnala korán pirkadott meg, de be is borult az épp oly gyorsan.

— Barátom, pihenjünk még egy keveset s aztán majd folytathatjuk utunkat s ha nem untatlak, elbeszélésemet is tovább fogom szólni.

— Jól van Aladárom szóltam, csak nyugodjunk.

Kezére támaszkodva, mint sötét felhő, úgy borongott lelke a mult emlékein. Néhanéha, mintha villám csapott volna le közélébe, fölrezzent merengéséből, szemében majd

akad reá, azt hisszük, a legcélszerűbb lenne az ajánlatot elfogadni és a kioszkot a szövetkezetnek átadni. A pécsi tejszöve kezét már elvitázhatatlan érdemeket szerzett a tejtermelés felvirágoztatása körül s csak a közcél mozditja elő a város, ha az ugyis üresen és használatlanul álló kioszkot a szövetkezet céljaira átengedi.

— **(Egy rablóbanda garázdálkodása.)** Szegzárdi levelezőnk írja, hogy ott és a vidéken veszedelmes rablóbanda garázdálkodik s a csendőrség minden erélyes fellépése dacára sem sikerült még eddig a banda tagjait elfogni. A Szegzárd mellett fekvő Öcsény községben szombaton éjjel Szilágyi Mihályt, vasárnap pedig Frankfurter Armin kereskedőt rabolták ki. Hétfőn már Szegzárdon Ujj János gazdag bérlő falát ásták ki és a szobából mindent elloptak, a Wertheim-szekrényt azonban nem tudták feltörni s így pénzt nem vihettek el.

— **(A kereskedelmi kongresszus.)** Megemlítettük, hogy az 1896. évi kereskedelmi kongresszus azt határozta el, hogy idei országos kongresszusát Szegeden tartja meg. Most pedig Szegedről arról értesenek bennünket, hogy az ottani kereskedelmi testület és Lloyd-társulat a kongresszus ellen nyilatkozott. Ezen elhatározásukat pedig azzal indokolják, hogy az 1896. évi első országos gyűlés határozatait még csak most terjesztik fel a kormányhoz és a kongresszusoknak egymásra való halmozását sem tartják célirányosnak. Valószínű tehát, hogy a szegedi kongresszus az idén elmarad.

— **(A Garay-szobor leleplezése.)** Szegzárdon őszszel fogják leleplezni Garay Jánosnak a kiváló költőnek szobrát, s a leleplezési ünnepélyre a budapesti író és művészlág tömegesen készül lerándulni. Az ünnepély előreláthatólag rendkívül fényes lesz.

— **(Majláth püspök Pécsen.)** Majláth Gusztáv gróf, erdélyi koadjutor, 4 én reggel 6 órakor a székesegyházban a paszentelés mára előirt — s tegnap este megjelent számunkban között — funkciót végezte, délután 4 órakor pedig a püspöki

a büszkeségnek sugára ragyogott, majd megint elborult arca, komor lett . . . a fájdalomnak halvány képe derengett azon s úgy vettem észre, mintha két szemében könyök rezegnének. Hallgatag volt, én se szóltam. Csak olykor-olykor mondottam valamit, hogy a néma csöndet megtörjem.

Máskülönbén elég hangos volt az erdő. Enyhe szellő sutogott a fák levelei közt, kicsiny méhek döngicséltek az illatos virágok körül s fönt a fákön, sűrű lombjaik közt vígan énekeltek a madarak, de mindezt alig hallhatta Aladár. Saját gondolataival volt elfoglalva s külvilág előtte megszűnt létezni.

Egyszerre csak föl pattant helyéről s így szólt:

— No, menjünk barátom. Beborult már egészen az égnek boltja. Siessünk, mert még nyakunkba szakadhat az eső.

Felugrottam én is pompás jó helyemről s hazafelé számítgattuk lépteinket.

— Kedves Aladár barátom, minthogy megígérted, folytasd most elbeszélésemet.

— Igaz, megígértem s ígéretemet teljesíteni is fogom. Hol is hagytam el? . . . Tudom már! . . . Boldogságom közepett válnom kellett. Gondolhatod, mily nehezemre esett a bucsu. Amde azon reményben, hogy újra találkozom vele szülővárosában, hol iskoláimat bevégeztem s megkezdem majd felsőbb tanulmányaimat, fájdalommal egy kissé csitult. A válás órájában virágokat, meg hajfűrtjét kaptam tőle emlékül. Nagyon meg-

zárda-templomban litániát mondott. A paszentelések ideje különben változást szenvedett, a mennyiben a következő három napon: szerdán, csütörtökön és pénteken reggeli 7 órakor kezdődik a paszentelési szertartás. Ma a pécsi székeskáptalan Troil Ferenc káptalani helynök vezetése alatt és a papnevelő intézeti előljáróság és tanári kar Pozsgay József kanonok vezetése alatt tisztelgett a segédpüspöknél.

— **(A fegyvergyakorlatok után-szolgálása.)** Gyakran megtörtént, hogy a katonai kiképzésre vagy a fegyvergyakorlatokra bevonult legénység, mely bírói végsős vagy elítéltetés következtében bekövetkezett letartóztatás által a kiképzési, illetőleg fegyvergyakorlati időt elmulasztotta, nem pótolta azonnal utána az elmulasztott időt, hanem csak a következő év fegyvergyakorlataira vonult be. Most a közöshadügyminiszter és a honvédelmi miniszter rendeletet bocsátottak ki, melyben a véderőről szóló utasítás értelmezését úgy állapították meg, hogy a fegyvergyakorlatokra bevonult legénység, mely bírói vizsgálat vagy elítéltetés következtében bekövetkezett letartóztatás által a fegyvergyakorlati (kiképzési) időt elmulasztotta, ezt az időt a letartóztatás megszűnése után azonnal utánpótolni tartozik.

— **(Bankóhamisítók.)** Tolnavármegye felső részén még nem pusztultak ki a bankóhamisítók; ezt mutatja egy legközelebbi eset, mely a székesfehérvári vásáron juttatott hurokra ismét néhány tolnavármegyei bankóhamisítót. Horváth Ferenc székesfehérvári lakost a vásáron egy előtte ismeretlen ember megszólította, hogy váltson föl neki egy százast, kap belőle 25 forintot a fáradságért. Horváthnak gyanus volt a dolog s följelentette az esetet a rendőrségnek. Itt aztán a személyleírás alapján elfogták az illetőt Csepregi Ignác, ozorai lakos személyében, ki már régebben üzte ezt a mesterséget; a két főbűnös, a főfaktorok azonban idejekorán megugrottak. Ezek elfogatása iránt sürgőnyzött a rendőrség és Tamásiban el is fogták őket.

— **(Hernyók veszedelme.)** A hernyópusztítás ellen biztos szer: Vegyünk 1 kiló moró fekete szappant, ezt aprózva

örültem ez ajándéknak. Imakönyvemben még most is őrzöm néma kegyeleteit, pedig már bizonyára tűzbe vetette volna őket.

Elváltunk, ő haza utazott. Én még egy hosszú időn át szüleimnél tartózkodtam. — Nemsokára rá tőlük is mindörökre bucsuznom kellett, mire nagybátyámhoz kerültem, hol érettségire készültem, mert miatta még ezt se tettem le rendes időben.

Tulajve ezen is szerencsésen, újra megláthatam. De csakhamar észrevettem, hogy ő már nem a régi. Köszöntése hideg, mosolya, ha engem látott, erőtlent, majd később ez is elmaradt s végre, ha találkoztunk, hidegen, vagy csak alig köszöntött.

Nem csodálható, mert míg távol voltam, nálamnál szebb s gazdagabb fiu kezdett neki udvarolni s engem egészen elmellőzött, elfelejtett. Meglátszott nála is azon mondás igazsága, hogy az önösség erősebb a szerelemnél. Az én szerelmem azonban nem lohadt, először szerettem, de éreztem ám az első szerelemnek mindenhatóságát. Szívembe vésett képét ki nem törülhettem semmi, ott ragyogott az akkor is, midőn már biztosan tudtam, szive másért dobog s én életében csak futó felhő voltam, mely átvonult lelkén, de maradandó emléket nem hagyott. Jól van, gondoltam magamban, ha elfelejtett, más szeret, seba, talán maga se tehet róla, mint-hogy a szerelmet erőszakolni lehetetlen, majd én is fátyolt borítok reá s emléket mindörökre eltemetni fogom.

oldjuk föl 4—5 liter meleg vízben. Ugyancsak 1 kiló szikát 4—5 liter vízben főzzük egypár órán át. E két oldatot 100 liter vízzel keverjük össze, ezzel permetezzük fáinkat és a hernyó elpusztul. Ugyanezen szer alkalmasandó barackfáknál a levéltetű és az alma moly ellen. Ez utóbbi e hóban rakja petéit a fiatal gyümölcsre, ott kikelve, befurja magát a gyümölcsbe, ettől kukacos a gyümölcs.

— (Jégeső.) Szombaton éjjel Baar és Dunaszekcső közt nagy jégeső pusztított, melyet vagy félóraig tartó erős menydörgés és villámlás előzött meg. A zivatar különben az egész Dunamentén végigvonult a Mohács alatt a Dunán egy üres dereglyébe a villám le is csapott. Szerencsére a korai jégeső nem okozott nagyobb károkat.

— (A pécsi kereskedelmi és iparkamara) 3-án délután 3 órakor tartotta rendes ülését L i t t k e József elnöklete alatt, melyen a szokásos elnöki előterjesztések s titkári jelentések után letárgyalták a kitűzött ügyeket. A kereskedelmi miniszter leiratát a munkáslakások építése iránt készített törvényjavaslat iránt oly felterjesztéssel fogadták el, hogy a munkás által fizetendő évi bér évi keresetének egy ötödrésznél nem lehet több és 30 év alatt a házkerttel együtt a munkás tulajdona lenne. Az épületeket vállalkozó emelné, a miért különféle állami kedvezményeket kapna, mint telekátirási díjak elengedése, 30 évi adómentesség stb. — Tulajdonképpen szocialisztikus olajcseppek volnának ezek az állami intézkedések, melyek által a nagy tőkét bevonják a munkáskérdés megoldásába. — Az ez iránt való részletes szempontokat a kamara titkárja fogja feldolgozni abban a föliratban, — melyet a miniszterhez küldenek föl. — Egyébiránt föl fogják hívni a miniszter figyelmét arra a körülményre, hogy ezeknél a munkás lakásoknál a haszon nem annyira a munkásé, hanem a vállalkozóé volna, tehát helyesebb volna, ha a munkás kapna olcsó hitelt a házépítésre és ő kapná meg azokat a kedvezményeket, melyeket a spekulációnak akar az állam nyújtani. — Német-Bóly község újabb vásár engedélyezését kéri. Miután ez idő szerint évente öt vásárja van a községnek, — nem véleményeztetik az újabb vásár engedélye-

zése. A pécsi vámhivatal létesítése tárgyában a kamara már 1889 ben megtette a lépéseket, melyeket annak idején a pécsi pénzügyigazgatóság, hathatósan pártolt. Werkerle akkori miniszter határozottan megígérte a vámhivatalnak felállítását, mely mind máig nincs beváltva. Volt ebben az ügyben deputáció is, de úgy látszik, az ügy azóta elaludt. Elhatározták, hogy ujabban meg fogják sürgetni az ügyet s közbejárásra fölkérik a főispánt. A város képviselője ugyanis tudja a kötelességét. — Az országos árjegyzéktár létesítése iránt felmerült indítványt, mely magában foglalná az egész országra, annak minden vidékére vonatkozó árucikkeket és árukat, a közgyűlés magáévá tette, sőt azzal egészítette ki, hogy az illető helyről egész Pécsig szóló vasuti szállítási díjak minden egyes cikknél föl legyenek tüntetve; bár valami nagy hasznát nem igen veszik neki a kamara tagjai. A győri kamara átiratát az üzleti tióknak törvényes védelme tárgyában a kereskedelmi miniszterhez intézett feliratának pártolása iránt a fölirat szövegének felolvasása után, a kamara mint egészen fölöslegest, nem tette magáévá, mert a büntető törvénykönyv ugyanis eléggé gondoskodik a megtorlásról. A marosvásárhelyi kamara átirata, mely szerint oly helyeken, a hol legalább száz iparos van, kötelező legyen az ipartestületek létesítése, nem pártolja a kamara, tehát az átiratot tudomásul veszi. Tudvalevőleg a postautalványok, ha hét napon belül nem vétetnek föl, visszaküldetnek a feladónak. A kamara kérni fogja ennek a határidőnek 15 napra való kiterjesztését. A miskolci kamara átirata munkásközvetítő hivatal felállítását iránt pártolják. — A kassai iparkamara 1898-ban Kézmárkra hívja meg egyetemes ülésre a kamarát, a hol egyszersmind háziipari kiállítás is lesz, elfogadjatik. Ezzel az ülés véget ért.

— (Érettségi vizsgálatok.) A pécsi felső kereskedelmi iskolában a jövő héten kezdődnek a meleg napok. Hétfőn, f. hó 10-én veszik kezdetüket az írásbeli érettségi vizsgálatok s tartanak folyó hó 17-ig bezárólag. A szóbeli érettségi vizsgálatok pedig — mint értesülünk — jövő hó 2-án kezdődnek és 5-én fejeztetnek be. A vizsgálá-

Megpróbáltam mást szeretni, több leánynak kezdtem udvarolni lepke módra, de — hasztalan. Éltem boltján fényes ragyogó nap volt, mely ha leáldosik is, de feltűnik újra a szemhatáron minden áldott reggel; az ő képe is minduntalan fényes nap gyanánt tűnt fel szemem előtt s bármennyire vágytam feledni, nem tudtam. S én bohó még azt mertem gondolni: tekintetbe véve végtelen nagy szerelmemet, hátha egy keveset ő is szeret. Ezen gondolatomat megerősítette egy újabb ajándékkal, mivel a napokban lepett meg.

Egy vallásos költeményem, mely napilapban életemben először jelent meg, az ő kérelme folytán tétetett közzé egy iskolai tankönyvben, melyet eszmékben gazdag, művelt, jó édes atya szerkesztett. Ezen könyvet adta nekem emlékül s benne egy gyönyörű, sokat jelentő képet. Így nem csoda, hogyha reményem lángja újra lobogni kezdett. Ujra boldognak éreztem magam, mert azt hittem, hogy mégis szeret. Pedig éppen e téves hit volt bánatomnak okozója.

Másnap voltak az állítások. Besoroztak. Midőn a főutcán büszkén, örvendező szívvvel mentem végig, véletlenül vele találkoztam s egyrészt végtelen nagy örömtől kifolyólag, másrészt naivságból odaszóltam hozzá: — beváltam katonának s a háromszintű szalagomra mutattam.

S ezt a naiv tetteket ő zokon vette. Fel is használta rögtön ürügyül, hogy szakítson velem. Még aznap délutánján egy kollégám által azt üzentette, hogy viseljem magam vele szemközt tisztességesen, mit nő egy férfiútól elvárhat. No jól van, gondoltam magamban — ha erővel akarja szétépíteni szerelmem rózsacsokrát, nem bánom, majd kinyilik az tavasszal újra. Ámde ez nem volt elég. Tővét gyökerestül akarta szívemből kiszakítani . . . szándékát el is érte . . .

Vasárnapi délután volt. Sétatéren föl és alá járkálva, egyszerre csak az ő alakját vettem észre, barátinőjével jött. Mindkettőjüknek illedelmesen köszönve, sétámat folytattam. Ők egy padra ültek s midőn elhaladtam, oly megjegyzéseket kellett hallanom, mik művelt nő ajakára nem illenek. Igazán mondhatom, gunyos mosolyuk, minden sértő szavuk, mindmagaunyi törzsuras volt szívemnek s én, mintha e megjegyzéseket föl se venném, többször is elhaladtam előttük s mosolyogtam. Másodszor, harmadszor is hangos, sértő megjegyzések ütötték meg fületem. Más helyzetben bizonyára mást tett volna. Én csak hallgattam, csak türtem.

Végre eltávoztak s én magamra maradtam. Ámde fájó érzelmeimet bármennyire is akartam elpalástolni, nem tudtam; szívem tenger gyanánt háborgott, reszkettem a düh

tokon a közoktatásügyi miniszter képviselőiben Dis ch k a Győző, állami főreáliskolai igazgató, a kereskedelmi miniszter képviselőjében pedig Z á r a y Károly dr. keresk. és iparkamarai titkár lesznek jelen.

— (Országos kerékpárverseny.)

A pécsi Bicycle-Club folyó hó 27-én országos versenyt rendez, melynek sorrendje a következő: f. hó 26-án este 8 órakor ismerkedési estély a „Hajó“ szállodában; folyó hó 27-én reggel 9 órakor villásreggeli az Abba-ziában. 10 órakor a versenypálya hivatalos felmérése. Déli 1 órakor ebéd a „Hajó“ szállodában. D. u. 1/4 órakor a versenyek kezdete. Esti 8 órakor társas estebéd és a versenydíjak ünnepélyes kiosztása. Verseny-sorrend: 1. Megnyitó verseny. (nyílt) 2000 mtr., 6 kör. I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 4 korona. 2. Vendégek versenye. (nyílt, a P. B. C. kivételével) 4000 mtr., 12 kör., I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 4 korona. 3. P. B. C. verseny. (zárt, egyleti) 1609 mtr., 4 kör és 276 mtr., I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 2 kor. 4. Tandemverseny. (nyílt) 3000 mtr. 9 kör. I. pár 2 ezüst érem és 2 tiszt. díj. II. pár 2 ezüst érem. III. pár 2 bronz érem. Tét páronként 6 korona. 5. Főverseny. 15000 mtr. 45 kör. I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 5 korona. 6. Tételony verseny. 1000 mtr., 3 kör. I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 3 korona. 7. Vigasz verseny. 1000 mtr. 3 kör. I. ezüst érem. II. bronz érem. III. bronz érem. — Tét nincs. A versenyekre nevezni lehet f. hó 23-ig esti 8 óráig bezárólag ifj. Fürst Gyula versenytitkáránál.

— (Lóosztályozási bizottság)

A f. hó 23-án tartandó lóosztályozásra — melynek részleteit már régebben közöltük — a Tanács a következő bizottságot küldötte ki: a budai vásártéren tartandó osztályozás-

tól s föl szerettem volna forgatni az egész világot s minden büszke, csalfa nő szívébe tört mártani, de később lecsendesedtem, midőn rá mindörökre fátyolt borítva, büszkeségéért s kihívó magaviseletéért őt elítélve, egy új barna ideálom szép kecses termete tűnt szemembe. Köszöntésem után szép nyájasan üdvözölt s úgy mosolygott reám, mint csakis az angyalok tudhatnak. Tünde arcának látására bubánatomat feledtem s egy új világba vezetve, reményem fáklya-lángja újra lobogni kezdett. Milyen véget fog érni e második szerelem, Isten lesz ennek a megmondhatója! . . .

Igy végezte be elbeszélését. Oly számalomra méltó volt szegény Aladár barátom, hogy bárkinek is, ki e pillanatban látja, bizonyára megesezt volna a lelke rajta. Száná őt, mint én sajnálom . . . Arca oly halavány volt, mint a késő ősszel a fáról lehullott levél, szeme könnyezett, de tüstént letörölte könyeit, talán mert röstelte, hogy oly érzékeny, oly gyöngye lelkülete van. Néha vidáman próbált mosolyogni, hogy a szívében háborgó érzelmek ne jussanak külsőleg kifejezésre, ámde ezt is csakhamar észrevettem, láttam, hogy mosolya csak tettetett. Vigasztaltam, nyugodjék meg Isten akaratában. Százan, ezren csalódtak már s míg büszke, szívtelen leányok lesznek a világon,

hoz Nendvich Andor helyettes tanácsos elnöklete alatt Papp József és Vidákovics György törvényhatósági bizottsági tagokat; a szigeti külvárosi vásártéren tartandó osztályozáshoz pedig Reeh György, rendőrkapitány elnöklete alatt Tamási Ferenc és Wachauer Károly, törvényhatósági bizottsági tagokat.

— **(Szökevény szerelmesek.)** Tizenkilencéves gyerekmber a legény, tizenhétéves a leány, a kiknek szökése a legujabb beszédtárgy. Nem uricsalád szülötte egyik sem, így hát nem vihette őket a szökésre az az affektált, regényességre való vágyódás mely a mai fiatalságot nagyrészt jellemzi. A legény, akit Pahocsa Pálnak hívnak, csak kocsis, míg a leány, Szinonfi Hanna, egy gazdaasszonynak a lánya. A kocsis és a gazdaasszony egy urat szolgáltak és a házában ott lakott a szemrevaló, csinos leány is, akire Pahocsa Pali csakhamar szemet is vetett. A lány sem idegenkedett a legénytől s így szerelmi viszony fejlődött ki köztük és boldogságukhoz mi sem hiányzott más, mint a leány anyjának beleegyezése. Ezt a beleegyezést azonban csak nem kapták meg, bár a legény azzal fenyegetőzött, hogy elémészti a leányt is, meg magát is; a leány pedig százszor is kinyilatkoztatta, hogy másnak úgy sem lesz a felesége, csak a Palinak. Hiába, az anya hajthatatlan maradt s végre a szerelmesek között még a beszédet is megtiltotta és a legénynek felmondott a gazdájával. Ez aztán hatott; a legény elhatározta, hogy megszőkteti szerelmét és a leány rá is állott a szökésre. A napokban egy szép reggel csak hült helyét találták a szerelmes párnak, akik kerülő uton — úgy látszik — Székesfehérvárnak vették útjukat, hogy aztán Budapestre menjenek és ott a nagyváros zajában ismeretlenül éljenek szerelmüknek. Amit azonban aligha fognak elérni, mert az anya a legényt leánya elszöktetése miatt feljelentette s most elrendelték a szökevény szerelmesek keresését.

mindig fognak a férfiak csalódnai, s kértem, mondjon le első szerelmének tárgyáról, reménykedjék, hogy második szerelmében boldogabb lesz, de hasztalan, erőt vett lelkén újra a keserűség s így szólt:

— Hát megérdemlem azt, mi velem történt, mit velem tett? . . . Ez a jutalmam, hogy őt önzetlenül, oly igazán tudtam szeretni? . . . Jól van barátom, megnyugszom Isten akaratában, ő akarta, hogy ez így történjék. Hátha még hasznomra válik. . . Lemondok én is róla mindörökre, végkép, kitorlóm szívemből szende képét, de bárcsak szívemet is ki tudnám tépni, sejtem, hogy akkor megnyugodhatnám, boldog lehetnék. Ezután az én jelszavam is az lesz, mi a tied: Gombház, ha leszakad lesz más. . .

E szavak után kiértünk az erdőből s hazafelé vettük utunkat. Kis utcájában elváltuk egymástól. . . Hogy szobámnak ajtaján benyitottam, megeredt az eső s hullt a földre, mintha csak öntenék, zápor módra. . . Tán a könyveket ejtő ég boltozatával Aladár barátom is zokogott. . . s talán az ő szemének könyve verdeste ablakom s az ő ablakát. . . szegény fiut én még mostan is szánom. . . ámde ő, a csalta, a büszke leányka sajuálja-e, nem hiszem!

Szendrói József.

— **(Farkasok bucsuja.)** Farkas Sándornak Párisba küldött zenekara 5-én este tartotta bucsu-hangversenyét a Bedő kávéházban. Farkasék a párisi vendégszerplésük alkalmára készült buzavirág sujtásos magyar ruhában szerepelnek a mai bucsuesten s remélhetőleg igen sok hallgatójuk lesz. Hogy Párisba hívják őket, ez csak megerősíti azt a róluk mindenki előtt ismert tényt, hogy kiváló zenekarát képezik városunknak, hová hogy sok sikerral, diadallal és minél több francia pénzzel a zsebükben térjenek vissza: ezt kívánjuk nekik utravalóul!

— **(Jegyzői vizsgálat.)** Hét jegyző jelölt állott 5-én és 6-án Baranyamegye jegyzővizsgáló bizottsága előtti, akik bizony nem valami erős legények lehettek, mert dacára a kérdéseket feladó bizottsági tagok jóakarátának, legtöbnyire halgatással feleltek. Nagyon is egyhangú volt tehát az a hosszas faggatás, a melyben a hét jelölt reggeli 9 órától délutáni egy óráig szakadatlanul részesült s a vége az inkvizíciónak az lón, hogy mind a heten szép csendesen elbuktak.

— **(A pécsi apáca-zárda ünnepe.)** A pécsi „Miaasszonyunk“ról nevezett, sz. Ágoston szabályai szerint élő, kánoni rendű női kongregáció alapítójának, Fourier Péternek e hó folyamán Rómába-végbemenő szentté avatása alkalmából a fényes egyházi ünnepélyek sorozatát tartja a következő módon: Az egész május hó folyamán az u. n. májusi ájtatosság lesz, mel-d. u. 4 órakor tartatik s közönséges napon kon litániából, az egész hó folyamán minden vasár- és ünnepnapon azonkívül még, a litániával kapcsolatosan, rövid magyar szent beszédből fog állani. Május 23-án vasárnap, reggeli 8 órakor, ünnepélyes szent mise, a kolostori egyház felszentelésének évfordulója alkalmából. A szent misét Spiesz János apát kanonok tartja, mely alatt német szent beszéd lesz. Délután litánia magyar szent beszéddel. Május 27, illetve 28—30-án külön szent ájtatosság (triduum,) a szentnek Rómában történendő kánonizálása alkalmából, és pedig: Május 27-én, Áld. Csüt. a szenttéavatás napján, reggeli 8 órakor ünnepélyes nagy mise, melyet Troll Ferenc, c. püspök, káptalani helynök végez. Mise közben szent beszéd, magyar nyelven tartja Rézbányay János, pápai kamarás. Délután litánia, magyar szent beszéddel. Május 28-án pénteken, reggeli 8 órakor nagy mise, melyet Spiesz János, apát-kanonok végez. Közben magyar szent beszéd, melyet Wajdics Gyula, lelkiigazgató tart. Május 29-én szombaton reggel 8 órakor nagy mise, melyet Dobszay Antal, prépost kanonok végez. Közben magyar szent beszéd, melyet Bitter Illés, főgymnáziumi tanár mond. Május 30-án vasárnap, reggel 8 órakor nagy mise, melyet Hanny Gábor apát-kanonok végez. Közben német szent beszéd, melyet Dobszay Antal prépost kanonok tart. Délután litánia, magyar szent beszéddel.

— **(Önképzőköri zárógyűlések.)** 2-án két felsőbb tanintézetünkben is tartott zárógyűlést az intézetek kebelében működő ifjúsági Önképzőkör. A pécsi állami főreáliskola Önképzőkörének zárógyűlése díszes közönség jelenlétében folyt le. A gyűlést a „Hymnus“ eléneklése nyitotta meg, mely után a titkári jelentést olvasták fel. Ebből kitűnőleg a körnek az idén 30 rendezés és közel 300 tagja volt. A titkári jelentés után Kovács Aladár VIII. o. t. felolvasást tartott, majd Krausz Aladár szavalt el Tompa közkedvelt „A madár fiaihoz“ című allegoriáját. Ezután az ifjúsági énekkar

énekelt ismét egy énekszámot, majd Landgraf József és Fischer Sándor szavaltak. Az énekkar éneke után a pályadíjak kiosztására került a sor. A Nemzeti Kaszinó 4 aranyát Weisz Lipót nyerte, kinek Jobst László dr. nyújtotta át a pályadíjat buzditó szavak kíséretében. Az e pályadíjra benyújtott többi dolgozatok szerzői, Kovács Aladár, Kohn Márkus, Krausz Lajos és Mehrfels Alajos is egy-egy arany jutalmat nyertek. Erreth János, ügyvédkamara-elnök 40 frtos pályadíjat Grünhut Béla nyerte el történelmi dolgozatával. Imre Jenő dolgozata a Szaute-féle alpból 2 arannyal jutalmaztatott. A kör 10 frankos aranyát Krausz Lajos dolgozata vitte el, míg 1 arannyal Fischer Sándor szavaltatát jutalmazta a kör. Mint a legjobb szavalkó, egy arany jutalmat kaptak Landgraf József és Fischer Sándor. — A felső kereskedelmi iskola önképzőköre ugyanekkor tartotta évrő gyűlését. A versenyszavalkók első díját Bodroghy Árpád nyerte el, a másodikat Brogly József. Róna Béla intézeti tanár pályadíjait Habermann Károly és Bodroghy Árpád nyerték el; a kör továbbá egy arannyal jutalmazta Bodroghy pályadolgozatát s Kundler Ármín és Brogly József pályaműveit. Kondor Béla intézeti igazgató záróbeszéde után a gyűlés véget ért.

— **(Egy kis dorgatorium.)** A földmivelésügyi miniszter hivatásának megfelelően éber figyelemmel ügyel arra, hogy nagyfontosságú állategészségügyi intézkedései pontosan betartassanak. Így eshetett meg, hogy megtudta, miszerint rendeletei ellenére egyes törvényhatóságok területén Horvát-Szlavonországból érkezett sertéseket megelőző állatorvosi vizsgálat nélkül kiraktak. A miniszter most rosszalva az eljárást, rendeleti uton felhívja a törvényhatóságokat, hogy területükön a külföldről, Ausztriából vagy Horvát-Szlavonországból érkezett szarvasmarha, juh, kecske vagy sertésszállítmányt csak akkor engedjenek kirakni, ha a szállítmányt előzőleg az illetékes állatorvos szabályszerűen megvizsgálta.

— **(Mohács város)** képviselőtestülete hétfői ülésén elfogadta Stajevics Jánosnak hosszasan megokolt azon indítványát, hogy a Dániel miniszter által kitűntetésbe helyezett s Mohácsra emelendő postaposta részére szükséges telket, melynek értéke tízezer forint, ingyen enged át. Érdekes hogy az indítványhoz a különben minden ujtástól idegenkedő földmivesek is hozzájárultak, mert belátták, hogy az a kereskedők és iparosok égető szükségét képezi.

— **(Német gasdák Somogyban.)** Május hó 19-én vagy 150 németországi gazda érkezik Kaposvárra Egan Ede vezetése alatt. A német gasdák a kaposvári urodalom vendégei lesznek, utazásuk célja Magyarország mezőgazdasági viszonyainak tanulmányozása.

— **(Megvert ember.)** Lőrinc Péter, sósvertikei lakost Szalai Dani és Vidá Péter, ugyanottani lakosok, egy kocsmái összeszólközésből kifolyólag az utcán meglesték, rátámadtak és botokkal leverték. A megvert ember sebei súlyosak; a verekedő legényeket feljelentették a bíróságnak.

— **(Somogy vármegye törvényhatósági bizottsága)** f. hó 3 án tartotta tavaszi közgyűlését Tallián Gyula főispán elnöke alatt. Az alispáni évnegyedes jelentés kapcsán Szalay Károly orsz. képviselő interpellációt intézett Maar Gyula alispánhoz a szigetvári képviselő választás tárgyában, megkérdezték, van-e tudomása arról, hogy a szigetvári és barcsi járási főszolgabírák utasítást és rendeletet kaptak, hogy Bartha Miklós megválasztását hivatalos tekintélyük latba vetésével megakadályozzák s ha nincs ilyenről tudomása, hajlandó-e az ügy felderítése tárgyában vizsgálatot tartani? Maar Gyula alispán kijelentette, hogy más rendeletről — mint a minőt a választás kiütése, esetleg katonai karhatalom kirendelése stb. tárgyában kiadni szoktak — mi tudomása sincs s az illető főszolgabírák meghallgatása után a legközelebbi közgyűlésnek jelentést fog tenni. A törzsvagyon pénztár céljaira egy fél százalék pótdátó folyó évre megszavaztak. Megszavazták a kaposvár-barcsi, kaposvár-szigetvári vasutaknak a rendes segélyezést, míg a mocsoládtab-siórioki vasutak a már megszavazott segélyen felül kilométerenként kért 500 frtot nem adták meg. Szalay Imrének földadó leszállítása tárgyában beadott indítványát a főispán és Vécsey bizottsági tag indítványára tanulmányozás és javaslatétel végett az állandó választmányhoz utasították, előzőleg azonban nagyobb vita keletkezett, melyben az indítványozó, Vécsey Mihály, Szabó János, Makfalvay, Szalay Károly vettek részt. Hasonlólag az állandó választmányhoz utasított dr. Piszár Antalnak a barcs terezienfeldi hidvárnak leszállítása iránt benyújtott indítványa 20 Drávaszenti somogy megyei és 37 szlavóniai község érdekében.

— **(Tűzoltók öröme.)** Kellemes meglepetésben és nagyértékű adományban részesült 4-én, Flórián napján a városi önkéntes tűzoltótestület. Az ünnepi körmenet után megjelent Reeh György rendőrkapitány, tűzoltó-főparancsnoknál, Mayerhoffer András és kétezer koronás adományt adott át a tűzoltótestület számára. A nemes áldozatkészségre és fenkölt gondolkodásra való adománnyal megörökítette nevét az adományozó a tűzoltótestület történetében.

— **(Elhárított veszedelem.)** 4-én délelőtt a hálteren városi mérnökség és a rendőrség felügyelete alatt egy területet, hol a piac alkalmával az árusok kocsijai szoktak állni, kerítéssel vettek körül, hogy oda senki be ne hatolhasson. Ez óvintézkedés pedig azért vált szükségessé, mert a hálter 1. sz. ház tulajdonosa jelentette, hogy a háza alatti régi pince beboltozatlan felső részéről a föld hull le a pincébe. A hivatalos vizsgálat aztán megállapította, hogy az építkezéskor beboltozatlanul hagyott pincetetőzet, mely felett a halpiacon éppen a kocsik megállóhelye van, igen gyenge s a nyár folyamán okvetlenül beszakadt volna s a mély pincébe zuhant volna minden, amit azon a területen talált volna a szerencsétlen pillanat. Most elrendelték a pince beboltozását s addig is alátámasztották a felette levő területet pedig elzárták a közlekedés elől s így lett elhárítva az előre konstátálható veszedelem.

— **(Agyontaposta a tehén.)** Megrendítő esetről ad hirt tengerini levelezőnk. Vasárnap délben ugyanis — a mint írja — Vadaric József, bodonyi lakos tehene a mezőről hazajövén, a mint az udvarba ért, egyszerre megvadult s az udvarban levő

Vadaric leányt a földre tiporta. A nő sikoltására kisietett az öreg Vadaric is az udvarra, a kit szintén fellökött a megvadult állat és arcán a szarvával egy mély sebet is ejtett. Az öreg leányának két éves kislánya sikoltozva futott volna anyjához, ki eszméletlenül fektet a földön s ekkor erre támadt a megvadult tehén és úgy összetaposta, hogy az ártatlan fiúcska pár órai kínlódás után kiszenvedett. A kis halottat tegnap temették el az egész falu részvétele mellett.

— **(Választók névjegyzéke.)** A városi Tanács 3 diki ülésén elhatározta, hogy a választók névjegyzékének hivatalból leendő kiigazítására kiküldött bizottság f. hó 15-én délután 3 órakor kezdi meg ülését s folytatja június hó 4-ig bezárólag. Az ülések mindenkor a városháza közgyűlési termében tartatnak s 3 órától 5 óráig ott bárki igazolhatja magát, ha a múlt évi egyenes állami adót mult hó 15-ig lefizette, a névjegyzékbe leendő felvétel végett. A bizottság által elkészített választói névjegyzéket majd a központi választmány bírálja felül s intézi el az ellene esetleg beérkező felszólamlásokat.

— **(Leleményes alkoholista.)** A helyi geberduszos boltok egyik törzavendégét ma lopásra vezette az alkohol iránti szenvedélye. Már korán reggel beállított egyik geberduszos boltba, a hol boldog társai vidáman ittak, no nem a hegy levét, hanem a geberduszt. Ő azonban igen igen boldogtalannak érezte magát köztük; mert egy réz se volt a zsebében s a boltos pedig pénz nélkül közel se engedte nyulni a geberduszos üvegekhez. A nagy epkedés aztán leleményessé tette a boldogtalan alkoholistát. Elsietett a boltból s beállított egy zsidórusüzletbe, a hol egy Xavér-utcai ismerős vevő nevében több pár cipőt kért, hogy majd elviszi hozzá. Adtak is neki három párt s belőle egyet rövid idő múlva el is adott, a másik két párt pedig elrejtette a lakásán. Így aztán a pénzzel visszament a geberduszos boltba és tervének sikerülte feletti örömeiben egymásután hajtogatta fel a geberduszos üvegeket. Ott fogta el egy rendőr, mikor a csalásról értesült s nyomban a kóterbe kísérte. Most egyelőre ott elmélkedhetik a leleményes alkoholista a helyzetéről, míg ügyét a bírósághoz át nem teszik.

— **(Pofozkodó kofák.)** Két kofa asszony szerzett magának ma a piacon nem annyira fényes, mint véres elégtételeit. Végül ugyan nem folyt, hanem egymás kontyát, amugy istenigazába megtépázták. Tejet árultak a piacon és ősi szokás szerint furfangos kofa fogásokkal igyekeztek a vevőket egymástól elszédíteni. Hajba kaptak és jól megcibálták egymást. Egyéb baj nem történt.

— **(A város gazdasági programja.)** Herbert János városi tanácsos három havi szorgalmas munkájának a gyümölcse: a város gazdasági programja és a város pénzügyeinek rendezésére vonatkozó javaslata már kész s legközelebb ki fog nyomtatni és a városi bizottsági tagok között szétosztatni. E szerint a már előirányzott építkezésekre és szükségletekre összesen egy millió 280 ezer forint kell, a mely összeget betudva a már eddig csinált adósságokba, a városnak összesen 3 millió 200 ezer

forint nagyobb, hosszú lejáratu kölcsönre van szüksége, vagyis ily összegű lenne a pénzügyi konverzió, mely aztán ekként a város összes függő adósságait egy helyen tagosítaná. A város összes kölcsönei, beleszámítva az elpocsékolt törzstőkét is, összesen körülbelül kétmillió frtra rugnak. Ezek lennének tehát első sorban kifizetendők a nagy kölcsönből. Van ezenkívül a városnak összesen 80 825 frt vissza nem fizethető adóssága mint a lyceumi s más ehhez hasonló alapok, a melyeknek azonban csak az évi kamatait tartozik rendeltetési helyére fizetni (Hol van a tőke?) A rövid lejáratu adósságok összesen 30.537 frt 31 krt tesznek ki. Ugy vagyunk tehát tulajdonképpen a konverzióval, hogy karikás negyedfél millióra lesz szükség, melyet 66 esztendő alatt fizethet a város, ha ugyan addig valamelyik második Aidinger nem csinál még ugyanennyit a késő unokák nyakába. Annyi tény, hogy az adott helyzetben más kibontakozás nincs, mint a konverzió, a mihez még hozzá fogunk szólani, ha előttünk és kezünkben lesz Herbert elaboratuma, akkor majd érdeme szerint méltatni, illetve a jogos kritikát gyakorolni fogjuk.

— **(Kijózanodott a rendőr látára.)** Az éjjel egy óra tájban jelentették a rendőrségen, hogy a Bedő-kávéház előtt egy ember hever holt részegen. Egy rendőr kivonult tehát a gyalogkocsiával, hogy a részegyet a kórházba szállítsa. Mikor odaért, akkor is ott hevert az ember, de mikor hozzáért, egyszerre csak felcsúszott és meglátva a rendőrt, talpra ugrott, a kalapját eldobta magától s olyan futásnak eredt, ami becsületére vált volna egy agárnak is s ez pedig tudvalevőleg elég józan állat. A kijózanodott embert nem is bírta utolérni a rendőr s az hamarosan eltűnt előle. Csak a kalapja maradt a helyszínén s most várják, hogy ha jelentkezik, átadják neki, mint jogos tulajdonát.

— **(Jogi eset a tyukkal.)** Egy kedves pécsi fiatal menyecskevel esett meg az alábbi história. Megírjuk, hát ha lesz olvasóink közül valaki, a ki segíthet rajta a tudásával. A főszerepet ebben a históriában egy tyuk viszi. De nem olyan közönséges tyuk ám, mint a többi, a melyik csendes melankóliával csipegeti a kukoricát s reggeltől estig kórkodácsol. Ez a tyuk azt a neveltelenséget követte el, hogy tegnap elkezdett — kukorékolni, a mi tyuk-mivoltára való tekintetből valóságos szenzációnak volt az okozója. Sőt ijedelemnek is, a mennyiben az asszonykának tudomása volt arról, hogy a tyuknak e fajta extravagáns allűrjei jót aligha jelentenek. Rémületében leszaladt a házmester feleségéhez, a ki, mint afféle öreg asszony, ért a természeti csudához. Megkérdezte, mit lévő legyen a csoda tyukkal, a mely oly rettenetesen ráijesztett.

— **Lelkem nagyságám** — volt a tanács — nagyon egyszerű a dolog. A tyuk meg van babonázva, de lehet segíteni rajta. Fogja meg tulajdon kezével a nagyság, vigye fel a legszebb szobájába, forduljon meg vele háromszor s aztán hajtsa el. Ha a tyuk fejével a fal felé esik, le kell vágni, mert különben nagy bajt hoz a házhoz, de ha úgy esik le, hogy a farka lesz az ajtó felé, becsülje meg a nagysága, mert hát ez nagy szerencsét jelent. Ugy ám!

A sikkes menyecske megfogadta a tudákos asszony tanácsát, úgy cselekedett, a mint mondvá volt. Megfogta a kukorékoló kendermagos tyukot, felvitte a szőnyeges sza-

lonba, megfordult vele háromszor s aztán eldobta. A tyuk a farkával esett az ajtó felé. Az asszonyka sietségében e, vagy elfelejtette az utasítást, elég az ahhoz, hogy a tyukot hamarosan megfogta s — levágatta a szakács nővel. Mikor a kendermagos kiszenvedett, csak akkor ötlött eszébe a rémületes való, hogy — fordítva cselekedett. Megölte a szerencsésjét . . . Itt áll tehát az érdekes jogi eset a tyukkal. Ha bájos olvasóink közül valaki bententes a tyuk és a szerencsehozás közötti nexussal, sziveskedjék segítségére lenni a menyecskeknél ebben a bonyolított históriában. Le fogja vele kötelezni s egy boldog asszonykával több lesz a — Kossuth-utcában.

— **(Az új cigarettáról.)** Az újságok a napokban nagy örömmel adták volt tudtára a cigarettázóknak, hogy igen olcsó és aránylag jó új cigarettát hoznak forgalomba. Az újdonságakkora lesz, mint egy kuba szivar. A töltelék finom dohányból készül s teljesen mentes lesz a papirostól, mert dohánylappal borítják. Ugy fest, mint valami igazi szivar, aminek szép Erdélyországban borszivar a neve. Azután az olcsósága mindenkit bámolatba ejt, mert hát darabját egy krajcárért adják. Hát ezt az első látszatra is valószínűtlen hirt most határozottan megcáfolják, ha mindjárt van is benne valami igaz. Igaz ugyanis annyi, hogy csakugyan készítettek új cigarettát, de csak akkor mint a Stambul; az ára több mint egy krajcár és csakis Brüsszelben árusítják, a kiállításán. Aki tehát meg akarja izlelni, annak a belga fővárosba kell utazni, ámbár az sem lehetetlen, hogy ott meg az sül ki, hogy egyáltalában nincs új cigarettá.

— **(Felakasztotta magát.)** Kucséra Ádám, 48 éves, kisköszegi lakost — mint dárda levelezőnk írja — április hó 29. este fél 6 órakor saját házában padlásán felakasztva találták. Hogy mi üldözte a még élte delén lévő erőteljes férfit a halálba — még nem tudni.

— **(Még halt a sebeiben.)** Múlt hó 17-én éjjel — a mint annak idején meg is irtuk — a kigyó-utcában egy fejbevert embert találtak eszméletlen állapotban. Fejét valaki veszekedés közben több helyen beverte, de hogy ki volt, azt ő sem tudta megmondani. Sőt a nevét is csak másnap tudták meg tőle, mikor magához tért. Weber Jakabnak hívták s bányatelepi lakosnak mondta magát. A megvert ember szombaton a kórházban belehalt sebeibe, honnan ma temették el, a vizsgáló bíró közbejöttével megtartott boncolás után. A ki halálát okozta, még mindig ismeretlen. Érdekes, hogy az elhalt, mikor a kórházba bevitték, négy nap múlva onnan kikivánczolt, hogy lakásán ápolatja magát. Kint is volt egész a múlt hét elejéig, a mikor ismét bement, mert rosszabul érezte magát. Mikor fejsebét megvizsgálták, azon látszott a rendes gyógyulási menet, s ha a kórházban rendszeres orvosi kezelés alatt marad, teljesen be is gyógyult volna. Így azonban valami utonmódon vérmérgezés állott be s a desinficiált vér a betegnek a térdeiben okozott fájdalmat, a mi miatt bement ismét a kórházba. De már megmenteni nem lehetett; öt napi kínlás után meghalt. Boncolása egy vegyes bizottság előtt történt meg, melyben Keresse vizsgálóbíró, dr. Thomán ezredorvos, Jellasi dr. törvényszéki orvos, Schmidt dr. kórházi orvos és Reeh György rendőrkapitány vettek részt.

— **(Megcsipték.)** Lapunk egyik legutóbbi számában megirtuk, hogy egy értékes arany óralánc a rajta levő aranyórával együtt elveszett. Mindeddig nem akadt becsületes megtaláló, aki az elveszett tárgyat a rendőrségre juttatta volna, ma reggel azonban a Weisz-féle zálogházba egy asszony egy arany óraláncot vitt be, melyben a személyzet nyomban felismerte az elveszett láncot. Nosza te-

lefonoztak a rendőrséghez, hová be is kísérték az asszonyt, aki azt mondta a láncra vonatkozólag, hogy azt egy — szakácsnőtől kapta. Mig a károsért küldték, az asszonyt kint a rendőrkapitánysági folyosón leültették s az egy kedvező pillanatban szépen eloldalgott onnan. Bizonyára azért sietett haza, hogy az órát elrejtse valahol. Rendőrök mentek utána és fel is találták; de az órától nem akart tudni semmit. Egyelőre a kóterben tartják a megcsipett jómadarat s most az óra holléte után kutatnak.

— **(Szerelmi dráma.)** Simontornán rövid idő óta már a második szerelmi öngyilkosság játszódott le. Pár héttel ezelőtt ugyanis Herceg Ferenc vasuti pályáról lőtte agyon magát a kedvese előtt, mivel feleségétől törvényes uton nem válhatott el és a kedvesével folytatott szerelme reménytelené vált. Most meg Barócsai József fiatal legénynek a halálhíre futotta végig a községet. A nevezett legény tartósabb szerelmi viszonyt folytatott a szomszédjának a feleségével, kinek kertjében agyonlőve találták meg a fiatal legényt. A megejtett helyszíni vizsgálat alkalmával a férj előadása szerint a legény a menyecske lakására ment s hálószobájukba menő, a férjet is otthon találta, kinek ágyához menve a veje vitt revolverből három töltést a halántékába süttött. de a rossz töltények csütörtököt mondtak. A eset tegésre fölébredt a férj és dulakodással sikerült a merénylő legényt a szobából kilöködni és az ajtót bezárni. A gyilkos szándéku legény eztán a kertbe ment, hol halántékán lötte magát. A revolvert mellette megtalálták, benne a három kisütlelen rossz tölténnyel. Az öngyilkosság esete tehát valószínűtlen annál is inkább, mert a halántékán a löse erősen pörzsölt. A vizsgálat idejére azonban a férjet feleségével együtt letartóztatták.

— **(Tolvaj cseléd.)** Steiner Lipót mohácsi kereskedő Tabin Mari nevű, bajai illetőségű cselédje megszökött és elvitt 200 forint értékű ingóságot, ruhaneműt és egy aranyláncot függelékekkel. Beható nyomozás után megtudta a csendőrség, hogy a tolvaj cseléd a dunaszekcsői gyepesternél tartózkodik. A dunaszekcsői csendőrség ennek folytán letartóztatta és kihallgatta Tabin Marit, ki a lopást beismerte. A lopott ingóságokat megtalálták nála, az arany lánc kivételével a melyről azonban nem adott fölvilágosítást.

— **(Keserű forrás Szegzárdon.)** Lauschmann Ferenc, nyugalmazott vármegyei iktató, Bezerédj-utcai háza alatt levő pincéjében Szegzárdon keserűvíz forrás fakadt, mely oly bőven adja az ásványos vizet, hogy naponként több hektoliterre megy annak mennyisége. A víz megízelve, nagyon hasonlít a budai keserűvízhez. A tulajdonos legközelebb szakértőkkel vegyelemezeti a forrás vizet, hogy annak gyógyhatását konstatálják.

— **(Megjutalmazott munkások.)** A Rueprecht féle vas és rézöntődében a munkások, tekintve, hogy május elseje után tegnapira ugyanis munkaszünet esett, szombaton egész nap a rendes lelkiismeretes pontossággal végezték a munkát. Ez csak derék és józan gondolkodásukra, mutat, a mi magában bírja dicséretét. A gyártulajdonos azonban még külön is megjutalmazta a derék munkásokat, szombaton este saját költségén fényesen megvendégeivén őket, a mely körülmény legszebben bizonyítja a munkaadó és a munkások között fennálló jó viszonyt.

— **(Küzdelem a rablókkal.)** A tolnamegyei Mőzs vidékén egy nagyobb rabló cigánybandára akadt a csendőrség. A bandát hamarosan ártalmatlanná tették, de a vezetőjüket sehol sem találták. Az bent-

járt a faluban, hogy ott revolverét megigazítsa. Horváth József, őrszervező, egy társát a letartóztatott banda őrszervezőre hátrahagyva, maga ment be a faluba a banda vezére után. Fel is találta, de az menekült előle és falu végén levő nádasban rejtőzött el. Az őrszervező utána ment oda is, de egyszerre még négy cigánnyal találta magát szemben. Bátorsága azonban nem hagyta el; megadásra szólította fel őket s majd, mikor azok menekülni akartak, elébök állt s hosszas küzdelem után mind a négyet, a banda fejével együtt megkötözte s odakísérte a letartóztatott karavánhoz. Az elfogott rablók ellen a vizsgálat már eddig is több betöréses lopást, utonállást és rablást derített ki

Törvényszék.

§ **Sikkasztó községi pénztáros.** Haas Ferenc, Paks község pénztárosa, a szőlődézsmaváltási összegek beszedésével és kezelésével volt megbízva. Ebben a minőségben működött az 1870-ik évtől 1890 ig. Pontos, kötelességtudó, lelkiismeretes embernek ismerték és talán máig is annak marad, ha Haaznak egy alkalommal közbejött betegsége miatt a pénztár kezelést nem kellett volna másra átruházni. Ez alkalommal ugyanis kitűnt, hogy Haaz hamis befizetési ivatek készített a szegzárdi adóhivatalnál befizetett pénzekről. A megindított vizsgálat megállapította, hogy Haaz Ferenc ily módon 1660 frt 86 krt sikkasztott el a rája bizott pénzekből. Az ügyben most tartatott meg a végtárgyalás a szegzárdi kir. törvényszék előtt. A kir. törvényszék vádlottat a btk. 462. § ába ütköző hivatali sikkasztás büntette miatt, tekintettel vádlott agg korára és beismerésére és hogy a pénzt hiány nélkül megtérítette, a 92. §. alkalmazásával 6 havi börtönrre ítélte. Vádlott és ügyész felebbeztek.

§ **Megmenekült a büntetéstől.** Március hó 3-án Strasser József, Kecsege pusztai bérlő, 271 frt 40 krt tartalmazó pénzes levelet küldött Virth J. Károly majosi ispánnak Sebestyén István nevű bérestől. Utközben aztán a postás mást gondolt, a pénzt elásta, ruháját és néhány helyen a testét is megvagdosata s hazament urának jelenteni, hogy rablók támadták meg s a pénzes levelet tőle elrabolták. Egy szemtanu azonban kiderítette a tényt s a pénzes levelet érintetlenül meg is találták. Most volt ez ügyben a szegzárdi törvényszéken a végtárgyalás kitűzve, miután azonban Strasser panaszos nem jelent meg, vádját a kir. törvényszék visszavontnak tekintvén, Sebestyén letartóztatott vádlott ellen a további bünvádi eljárást beszüntette és szabadon bocsátotta.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyezettek Pécs szab. kir. város 1897 évi május 8. napján tartott hetivásárán.

Az árak méterezsánsként számítatnak.

Buza új 7.20—7.50; kétszeres új 5.60—5.80
rozs új 5.20—5.40; árpa őszi — —; tavaszi — —
új 4.50 4.—; zab új 5.40—5.80; búkköny 3.60—
4.20; kukorica új 3.80—4.—; kukorica ó — —
széna 1.—1.30; szalma 1.— —.

Kínalat: közép, mintegy 280 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.